

מסורת הש"ס

(א) בית נא. מות נא.
(ב) נכירות (א. 3.) (וכמות
ט: ושיני.) נכירות (א.
3.) (קדושין יח. ושיני.)
(ג) כי נכירות (א.
1.) (לקמן ט: גיעין לה.
ט.) (פירות דמין
דע"ע חספה דמדיחו וכן
מזב ודע"ע לחצר מטה
מקמה חסא משרתה לנעלה
כח כזה מדיחו חומקין
מחלל'ן למעט ויהי שטם
לנעלה. ערך ערך ק"ר
גדע"ע חסא (א. 1.) (לקמן
פס"ג.) (השדות יח.
האיש פס"ה דנכירות.
ד.) (וע"י חס' גיעין מט:
ד"ה חס'.)

הגהות הב"ח

(ה) רש"י ד"ה יש לו עליו
אונאה דממנה:

מוסף רש"י

[illegible]

תוספות רי"ד

ועשמה פירות דתים פלי
דבר ובעני האל ידו דהל
כריי, ובעני דתים ודל
אספקא אל בחורא ל
שבקי כללע דחייז ורובים
לחל כרביי אנצ'י דבעל
גנז' [מבטלן] אטל
דדיה כן דרך האמוראים
חזקו דברבי התנאים
לצמור על סוף דעת
ומ'ל שבעקני כללע
למספס' אל כותוה:
רשבנאי אם מתה ירשתי
ובי, מי קסבר רשבי
ירשת הבעל דאורייתא
כנצקא לן יד מיריש
האזה מלכ' שמעלי ור
אשחא אל חזק
פירות דתי מדרבנא
קייס, אמר רב הל
כרשבני דאם מתה ירשתי
ולא מסמימי דאלו
רשבני כנא ירשת הבעל
דאורייתא וכו' ירשת
דרבנא רב ירשת הבעל
ותנא וכו' כהמניש ש
חזיק לבריות' [ותנא]
שמי חזרה, ואין הל
כרשבני דאמר המנהג
עמי' שבתה כנא ירש
דל חלבי כנא ירש
כרבי שמעון תנאו
אמר, ולא כרב דהא
דרבנא תנאו כל דהא
אמר רב כנא תנא
הבא לאדם ממי' מנהג
עליה לבי יירשתי, ע
כ: מה' מות' מי שנת

הכותב לאשתו פרק תשיעי כתובות

לך חפץ זה: יש לו עליו (6).
ורב סבר אם מסה
בגן ולא עשו חזוק לדבריהן
תנה שלא יאכל פירות: ורב

סבר: אפי' תנאי הפירות נמי בטל דחכמים עשו חזוק לדבריהם שכל מורה וכ"ש הידועה שהיא של מורה: **הא** טעמיה וכהילכתיה **הוא** סבירא ליה לרב כטעמיה דרבן שמעון דמתנה על של מורה תנאו בטל וכהילכתיה דאם מתה ירשנה: **יתור** לנבי **משפחה** ציובל: **יבנס** להם מן הדמים. קמ"ד יתורס להם בדמים קלים: **אמאי יתור** ידועה אינה חזרת ציובל כדאמר' בנדרות: **נזנא** ע"ג נז: **משוס פנס משפחה** הנאי הוא להם שהיו אחרים נקברים עמהם והם יקברו בקבורת אחרים: **דמי קבר אשמו** שחייב הוא בקבורתם: **דפגיא** לוקח בית הקברות ומחירו על כרחו: **וקוברים אותו בעל כרחו** של לוקח: **אלא לא גרסי' בותנא'** יתנו לנפול **סבן** בגמלא מפש ממי ניהו. ואף על גב דלש משתעבדי מטלטלי דיתמי לא נכלל חוב ולא לכמוה הכא דלאו ברשותיהו מנחי סבירא לרבי טרפון דמזליין מיד הלוא או מיד מי להפקדון אללו וותנין לבעל חוב ולכמוה שחייב כן המת מחיים: **יתנו ליורשים** ולא מהניא תפיסה: **שזולן לריבין שבוטא** דתמן כפירקין(ט) הבא ליפרע מנכסי יתומים אל יפרע אלל כשבוטה וכל זמן שלא נשבעו אין להם רשות בהם ואין אנו יודעין אם יש להם עליו כלום הלכך משמח המת וכו' כן היורש וברשותו הן: **כל פקודס כן וכו'** קדמו יורשין וכן: **מוזליין מידס** דמטלטלי דיתמי לא משתעבדי לנבי ולכמוה קדס אחד מהן אשה לא המלוה וכו' הוא דר' טרפון אלא ליה תפיסה דלאחר מיתה מהניא: **וכפה אשה על כחוכפה** אם קדמה ופסקה ויש יותר מן הכחוכה או קדס בעל חוב ותפס ויש כן יותר על חובי: **המופר יתנו לנפול סבן** זה בעל השטר שידו על התחומה ואם יבואו ליד התומים שוב לא יוציא מהם לא אשה ולא בעל חוב: **גב' להולא יתסנה** ואינה קיימת צעין דמחזקה גביינא ומשה אמר רבי טרפון דלא מנחי ברשותא דיתמי: **סבל פקודס דאיוסיה בעיניה אימא כו'** דכל אימא דאיתיה ברשותא דיתמי איתיה: **לנפול כשראיה** למי ששטרו מאוחר שלא יוכל לטררף לקוחות הקודמים לו: **לסונופ אשה** היא קרויה כושל שאין דרכה לחזר אחר נכסי המת ולבקש יבין יט' של קרקע: **משוס חינא** שמיאלו האנשים הן צעני הנשים ויהיו נשאות להן שלא תולאנה תכונתן: **והוא כשר** דלדבר כשר והסגן לעשות כן: **כולהו ומי יורשין הוו** כיון דשעתא דר' עקיבא משוס דלא נשבעו הוא ירש תפסי נמי אמאי וכו' הרי וכו' כן יורשים משעת מיתה ונכסי דיתמי קא תפסי: **ואידי דאמר' טרפון מוסר**

תפסי: ואידי דאמר ר' ערפון מוסר.

פד.

ח א מ"י פ"ג מהלכות
מכירה הלכה ג סמג
לארץ קט טו"ע ח"מ פ"י
רמב"ם סוף כ"א:

עשין סב טוש"ע י"ד ס'
ספיק א' טוש"ע ח"מ
ס' רח טוש"ע ו':
ג (מ"י ס"יז מל"ג)
מלוה) סבט עשין ד'
טוש"ע א"ה"ע ס'מן קב
ספיק ג' טוש"ע ח"מ ס'
קו ספיק א':
ד (מ"י ס"ח מל"ה)
אישות סל"ה י"ט א'
מלחכות מלוה סל"ה ח'
סבט עשין חז וד טוש"ע
א"ה"ע ס' קב ספיק ג' ג'
טוש"ע ח"מ ס'מן קב
ספיק ג' ה':

תוספות רי"ד (המשך)

והינא אשה ובית יורושן
והינא חיל מלוח ואין
מקדון ביד אחריס ר"ט
אומר יתן לכושל שבהן
ר"ע אומר אין מרחמין
שבדן אלא יתנו ליורושן
שבדן צריכין שבעה ואין
היורושן צריכין שבעה
הנהיג פירות תלושין מן
הקרקע כל הקדוש בתן
וככה בתן וכמה אשה יותר
על כתובתה ובית יורש
על חוב המותר ור"ט
אומר יתן לכושל שבהן
ר"ע אומר אין מרחמין
שבדן אלא יתן ליורושן
שבדן צריכין שבעה ואין
היורושן צריכין שבעה.
uk.ashkenazi-shulchan

[illegible]

מִן הַלְקוּחוֹת וְהוּא בֹעֵר
וְיֹאמַר אִמְרָה כְּתִיבָה אִשָּׁה
וְשִׁוּי חֵינָה אִשָּׁה וְהוּא
שֶׁאֵין דְּרֹכָה לְחֹרֵת אַחֵר
הַלְקוּחוֹת: וּמִקְשָׁה וְרִיעַ
אִשָּׁה אֵרִי מִתֵּן כִּלְהוֹ נָשִׁי
וְיֹאמַר הִיא כִּי בִין אִמְרָה
וְרִיעַ נִסְתֵּי כְּחֻזָּק יוֹרֵשִׁין
קִיָּמִי לֵךְ מֵהַ שְׁמִשְׁנו
שֶׁהֵאָבֵד כְּדֵין הַפֶּשֶׁד דָּלֵךְ
לְחֹרֵת דְּקִיָּמָה הוּא וְיֹאמַר
וְאִמְרָא לֹא פְלִיג אֵלָא
בְּמִתְרֹם לְחֹרֵת. וּמִסֻּד
תִּתֵּן אֶבְיָדִי דִּאֲמַר ר"ט
מִתֵּן אִמְרָה אִיהוּ נָשִׁי מִתֵּן
ר"ט כִּמָּה שֶׁאֲמַר ר"ט עֵנִי
רִיעַ אֲבָל לְדִוְרָה לֹא שֶׁנִּי
לֵהָבֵן בְּיָמֵינוּ מִתֵּן לְכָל

וְסֹכֶר רַב תִּנְאוּ קִיָּם וְהָא אִיתְמַר בִּי, וְאִשְׁרֵי דְפִרְקָא הֹסֵד (נ"ח)
 דף ע"א: וְסֹכֶר מוֹקִי רַב נִשְׁפִּיז אִשְׁרֵי כִי יְהוּדָה לְמַר דְּבִר
 שְׂמַמְמוֹן מִנְאוּ קִיָּם דַּעַד כֵּלָן רַב קִלְמֵר ר' יְהוּדָה הָסֵס אֲלֵל דִּידַע
 וְקוּמַתְלָה הִכָּא מִי יַדַּע דְּמַחֲלִי הִכָּא לִיכָּא לְשִׁנוּי הַדְּרָג' לֹא יַדַּע
 דְּמַחֲלִי שְׁהֵי אִשְׁרֵי בִּירוּ לוֹ שְׁהֵי
 לְמַן פְּתִיחַ שְׁמָא הוּא יִמּוֹת בְּחַיִּיה
 תָּנוּ סְמִיךְ שְׁפִיר: וְרַבִּי סֵבֶר דֹּאס'
 בִּרְבִּנְתּוֹ תִּנְאוּ בִּפְלֵי, פִּירֵס בְּקוּטְרוֹס
 דְּהֵינּוּ בְּפִירוֹת וְקִסָּה לִרְי' דֹּאס' רַב
 לֹא כַּד דֵּחָ בְּמַחֲלִי אִשְׁלִי לִי
 יְהוּדָה מֵהֵי תִּנְאוּ בְּפִירוֹת וְהֵינּוּ מִשּׁוֹס
 לֹא סְמִיךְ כְּלִמְרִי: כִּיֵּשׁ פִּרְקָא ע"פ
 (לְעִיל דף ע"ב:) וְנִלְמָה לְפִרְס בִּרְבִּנְתּוֹ הֵינּוּ
 נִעְלָמָה בְּשׁוֹס דְּבִר דְּהוּ מִדְּרִבְנָ:
 מִשּׁוֹס פִּנֵּס מִשְׁפָּחָה יִשְׁקֹל דְּפִי
 יִדְרִיר: מִמֵּה מִיֵּה דְּפִי

דא"כ מאי אירוי ביוכל אפי' בלא יונל
נמי דע"כ ביוכל איירי דאי בלא יונל
קאמר דמחזיר א"כ לא יאירי דאיריש
ליה לרב למימר דקטורי לא ידיריש
הבעל דאירויא היול' למימר דרבנן
ועוד דליוכל מיטניא וזכר לומר
ליינא פגם משפחה עד היובל שאו כל
היירוטות מחזות וכו' אינא חזרת ויכיר
שסם קטוריון צ"ל אחרים:

לכתובת אשה חיה דהא
מן צבטוורת פפרק
יש צבור (נב) לזין אשה טעלת
צבאו ומלוה צפני ליה צבנן רציו
צפרק יש טעלן (נ"י דף קס"ה) וסא
וארץ תמלן דרואק גבי צבור חשיבה
מלוה רציו וזלא לכתובת אשה:
לכתובת אשה טעום ח"נא.

הנשים חן צעירי האנשים ויהיה להן
קופלים יותר וכן משמע בקצור
ובירושלמי וכן משמע לקמן בפ' אלמנה
(דף טז:) דפרקי למ"ד משום חנינא
וירשמי מאי חן איכא ומשמע שירשמה
בהא לא אחומה פ"ה שקף היא רבייה
שיקפלו עליה בני אדם ולפי' הקונטרס
נמי יש לפרש דמיון שרואות בהא
לאחומה שכן בקל נראה ולא כמובא
נשאות יותר בדיון לאנשים ולא תממה
דהכא יפה כח האשה מכא צעל חוב
משום חנינא ולענין ויבורית חן בהצחקין
(גיטין מט: וסג) דצעל חוב כביעות
למכות א"כ צ"ב ביבורית וגירטא כמה
מכא צ"כ משום ויבורית ממה שהאיש
רואה לישא אשה רואה לישא ולא
חשו משום חנינא לעשות דינה כביעות
חשו חוב חסד חסד לדמות תקנת חכמים
וז' לזו כענין שמעתי משקי' ב' מנבחמי
דכן שהקילו שלא להכרות טומאה
במקדש ולענין כמה דברים החמירו
יותר כדלמרינן בפסחים (דף טז: טז:)
ולדרי

איתיה בעיניה אימא מודי ליה לרבי עקיבא וא
רבי עקיבא אבל בהך אימא מודי לרבי טרפון
רבי יוסי ברבי חנינא אומר לכושל שבזריה רבי
שה "משום חנינא כתנאי ר' בנימין אומר לכושל
בי אלעזר אומר לכתובת אשה משום חנינא: הניח
עקיבא מאי איריא מותר כולהו נמי דיוורשין הוו
דאמר רבי טרפון מותר תנא איהו נמי מותר
ור"ע

י ביה ולעולם נבולוהו נמי אית ליה דאפילו תפס מפקין ליה מיניה:
ור"ע

וסבר רב תנאו קיים
 לחבירו על מנת שאין ל
 יש לו עליו אונאה וש
 אונאה אלא הלכה כ
 דאמר המתנה על מ
 בטל ולא מטעמיה
 גמליאל סבר מתה ייר
 יירשנה האי מטעמיה
 אלא הלכה כרבן שמ
 אם מתה יירשנה ולא
 שמעון בן גמליאל כ
 בטל הא בדרבנן תנאו
 בדרבנן תנאו בטל הא
 הוא ורב מוסף הוא א
 בן גמליאל דאמר רב
 מטעמיה דאילו רבן ע
 ירושת הבעל דאורייר
 שכתוב בתורה תנאו
 הבעל דרבנן ויחכמי
 כשל תורה ורב סבר
 והתנן יוחנן בן ב
 אשתו יחזיר לבני משפ
 והנין בה מאי קסבר
 דאורייתא אמאי יחזיר
 עכידתייהו ואמר רב
 הבעל דאורייתא וכגון
 הקברות ^עמשום פגם
 לישקול דמי וליהדר ומ
 דמי קבר אשתו כדנתי
 קברו מעמדו ומוקם ה
 וקוברין אותו בעל כר
 רב למעמיה דרבי יוחנ
 לא סבירא ליה: **מתנ**
 ובעל חוב וירושין והיה
 אחרים רבי טרפן אומ
 רבי עקיבא אומר אין כ
 לירושין שכולן צריכין
 צריכין שבועה הניח פ
 יכל הקודם בהן זכה
 מכתובתה ובעל חוב
 רבי טרפן אומר ינה
 עקיבא אומר אין מר
 לירושין שכולן צריכין
 צריכין שבועה: **גמ**
 למה לי למיתני פקדון
 בהא קאמר רבי טרפן
 ניתנה אבל פקדון ו
 תנא הא בהא קאמר
 צריכא: מאי לכושל
 יוחנן אמר לכתובת
 שבראיה והוא כשר
 פירות התלושין: ורב
 אין הכי נמי ואידיד

אֶהְדֵּר לִי אִיבּוֹ נָמִי בְמֵאֵי דְלֵאִי